

Universitätsbibliothek Paderborn

DJrectoriu[m] co[n]=||cubinarioru[m] saluberrimu[m] quo
|| queda[m] stupe[n]da et quasi i[n]audita || pericula
q[ua...] apertissime resoluu[n]tur nedu[m] clericis aut
etia[m] laicis hoc || crimin...e

Arnoldus <de Tongern>

Agrippine, 1509

VD16 A 3769

Tertiu[m] periculu[m] o[mn]es [con]cubinarios [con]cerne[n]s ta[m] laicos
q[uam] clericos circa eo[rum] [con]trit[i]o[n]em [et] [con]fessione[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-34663

Folii

Negligentia peccat. nisi ignorantia homini iuris naturalis ab ipsis repellet. iuxta illud Ambrosij in primo. lxxviii. Ego inquit interdu parcer vobis. facere velle. sed malo vos circumstancie causas reddere quod me negligenter sustinere iudiciu. Unus si supiores fuerint necessitatibus promulgare legem nature ac diuinam populo non obseruati eadem in casu certis. ubi etiam populus ac legis eiusdem transgressor a pecto propter difficultatem et materie subtilitatem pie ex ignorantia credit excusatus. ut machabeorum. quod per nos de machabeis quod se promiserunt interimi. Et de illis in ecclia mutuissimis post fidem datam pime maturerunt cum scda. propter subsecutam copulam. ut per nos despon. duorum. c. licet. Cur ergo quod in casu nostro supiores et predicatorum non necessitarentur nec enim de pcepto restricti legem nature populo et transgresso: ibo intimare ubi transgressor eius non videatur a pecto ut illi posse excusare. Insuper esto quod pauci ex hac promulgatione se emendent et pluri mis scandalizentur. Nihil inconveniens inquit idem doctor aliquid facere pro salute paucorum. unde alii ex malitia scandalizentur tale enim scandalum. quod probatur in iohannem. exemplo christi quod secundum Augustinum in de agone christiano se nobis probuit in exemplum in sua doctrina predicando scandalum phariseorum non vitauit. quod dicitur. Thos. in. iij. pte. q. xlvi. Sed etiam allegans quod homo sic debet sine offensione omnium. ut nulli dei suo facto vel dicto minus recte occasionem ruine. si enim de veritate scandalum oriatur magis est sustinendum scandalum quod per veritas relinquantur. ut dicit Gregorius super Zech. li. s. homilia. vii. hec ubi videtur igitur hi quod agant quod hanc promulgationem saluti necessariam nituntur impeditre.

¶ Tertium periculum oes cubinarios discernens nam latentes et clericos circa eos peritatem et professionem.

Onus Urta Oes. Cubinarios restat difficultas non parua quo ad eos peritatem et confessionem de eos peccatis. Circa peritatem ergo considerandum ut dicunt doctores in quarto secundum coenam legem ad iustificandam immixtum et vera peritatem requirentem patatio in qua ut dicit Bonaventura. ibidem optet multa considerare. et secundum be. Thos. ibidem. dist. xvij. et Durandum et alios de singulis mortalibus oportet singulatum peritum quoniam eadem quae habent in memoria. seu quoniam prouinquerere tenet recognoscere ad inueniendum reducendo ad memoriam dolendo de singulis singulariter. Iz in privilegiata iustificatione secundum stat. ut dicit in Paulo latrone. Maria magdalena ubi non fuerunt paramentum et subito de erga eos fonte misericordie ageretur. Unus notanter dicitur be. Thos. in summa contra gentiles. sicut christus sanavit eisdem subito et alios quotidie sanat successione cursu continet et in aliab fecit. Quibus pesatis considerandum circa cubinarios

XXXIII

p̄sertim inueteratos q̄ raro rite p̄terunt de eoz p̄c̄is. p̄nt em̄ ut plu
 rimū plurima mortalia. & si nō oia reducere ad memoriam & de singul
 his displicentiā habere ad qđ practicandū tēdio p̄fecti & p̄c̄is one
 rati. ppter amaritudinē annexā labiē recusant. req̄rit em̄ in multis
 eoz tps nō breue ad hoc. & diligētia nō parua. Exempli cā p̄t p̄cu
 binarius sacerdos cū suos parochianos oēs cognoscat singulariē
 discutere p̄ p̄sonas & circūstatiās q̄tiens indigne sacramenta mīni
 strauit. mortalit̄ in tali criminoso statu peccādo. & sic de alijs p̄c̄is in
 ipo & in alj̄a. q. ḡ mō & q̄z rite & debite de singul̄ mortalib⁹ singulariē
 p̄terant videat ipi & eoz p̄fessor ne cū ipis illa q̄ef aduertat Res essi
 nō parui p̄oderis ē p̄fessiones p̄sertim taliū audire. app̄cian̄ nāq̄
 due aie in qlibet p̄fessione. p̄ut doctor eximi⁹ theologie Lābertus de
 monte afferere solebat. impōnem manū. vtpura audire p̄fessionea
 abhorre q̄ fere n̄l periculosa. q̄ Sc̄do circa p̄fessionē eoz p̄sideran
 dū q̄ etiā desup ut plurimū deficitur. Nō essi ut dictū ē p̄bus rite p̄p̄
 gnn̄ de singul̄ p̄terēdo. qđ m̄ regulariter dū tps ad h̄ habeat necessaria
 rō p̄eq̄rit. Cōfitem̄ em̄ p̄sertim inueterati p̄cubinarij solū pecca
 ta in breui pacta post ultimā eoz p̄fessionē putates se de antea toto
 tpe sui p̄cubinat̄ p̄fessis tutos. nec desup cogitāt p̄ errorem excecati
 nec p̄fiterit. Sz reuera hi fallunt. tenent em̄ de oībo p̄c̄is etiā sepe in
 tali statu p̄cubinatus p̄fessis. exq̄ p̄bus nūq̄ fuerūt vere p̄triti iterato
 de nouo p̄fiteri. Etia numerali in eadē specie si eis & q̄tū foret possi
 bile. fm̄ q̄ dñs Anthōnī⁹ in tercia pte titu. xiiij. c. xix. S. vii. post be
 atū Thomā de necessariū fieri in qlibet specie mortalis p̄c̄i. Qđ
 at de p̄sliniis p̄c̄is in his iteratio p̄fessionis sit necessaria & p̄or nihil
 p̄suit absolutio. habet Bonauentura in quarto. Et idē tenet Inno
 Panor. Archidi. Alber. Holcot. Godfridus in qđlibetis & alij. et
 Lacellarī⁹ in suis regulis moralib⁹. q̄ d̄t q̄ absolutio p̄bus facta fuit
 nulla. & cū h̄ vt sup̄ etiā patuit noui p̄c̄i additio. hec ille Sz dis
 ceras. forsan durus hic sermo Chaos p̄sum p̄sertim de p̄sliniis
 hoc aggredi q̄s poterit q̄n hebesceret. Rūdetur. discreto & cū ma
 turitate facienti qđ in se est nō est ipossibile. Iz videatur & sit vtcūq̄
 difficile. Et q̄uis durus hic sermo. nihilominus tamē verus extat.
 Ratio sepe patuit. q̄ fm̄ doctores de rite p̄tritis solum p̄t q̄s debite
 p̄fiteri & p̄fecta sacramētali absolutōne absolui. sed in toto statu ta
 li criminoso nō est p̄cubinarius rite p̄tritus. vt supra in p̄ncipio in
 p̄ma delusione & als patuit. ergo sequitur q̄ nec debite absolutus fuit
 nec p̄fessus. & p̄ sequētis de omnib⁹ teneat de nouo p̄fiteri. Intel
 ligendo tamē verum vt vult Petrus de pa. exponēs beatū Thomā
 in q̄rto. nisi p̄fiteret eidem p̄fessori cui p̄bus confessus fuit. & p̄sertim

FOLIUM

Si ille memoriam petitorum adhuc habuerit. tunc enim non opteret iterare confessionem tali facta. sed sufficit fictionem prouatiuam tamen profiteri. Secus autem ut dictum est et ut plurimum contingit si diuersis professoribus plus fuerit confessus. Et rō adhuc huius et predictorum per assignari. quod sum te. Thomā in summa contra gentiles libro. capitulo. Confessor ipse iudex constituitur. Iudicium autem de ignorantia non datur. cum ergo plus non rite confessus alius professoribus hunc cuiusdam rite profiteretur lateat. Sequitur necessario confessionem iterandam. Nullus enim professor ut de bona ueritatu in quarto. interedit absoluere profiterentur ab eo quod sibi celat. Sequitur ergo propositum quod pertinet in ueterati ac cubinarii opera petra plus diversis professoribus confessus teneantur iterato confiteri. Et Uterū tamē hoc diligenter considerandum ne veritati et misericordie domini videat plaudicari. Si quis ac cubinarius ficeret posse suū ex singulis in toto statu suo et tempore ac cubinarius pacatis rite quodcumque poterit iterando cum firme proposito abiiciendi ac cubinaria causa cito quod tollat occasio peccati et scandalū proximi. ut super postquam conclusione tactū fuit. talis quodcumque per propositum recidivat et ac cubinarius continuet. et illis tunc sic rite confessus non tenetur iterato profiteri nec confessus. sed enim per veram priam fuerunt testatae. Sed quis est hoc inter ac cubinarios talis et laudabilis est quod ita rite contaret et profiteretur. timendum hoc quod moderno tempore rara sit anima. Modum autem ad rite profiterendum ac cubinariis et quodammodo patet consuetudinaria notat Angelus in summa titulu. interrogatio. ubi dicitur. Si immenitus professor quod peccator non adhibuit debitam diligentiam ut memoria sua per predictorum habeat. utputa quod opteat eum iterare confessiones de multo tempore. et tempore penitentis hoc non cogitabat. et propterea nullam posuit diligentiam super predictos confessus. tunc admonedus est ut vadat et conetur reducere ad memoriam sua petram discurrendo per status quod habuit per officia quod exercuit per loca in quibus habuit ut sic integrum profiteri valeat. hec ille. Sed quis quoque iam de ac cubinariis remittitur ad se debite recolligendam. Ulterius si iam per predicta ac cubinaria terribiliter et a morte perterritus dicat per hunc modum non edificor. sed bonum laqueus despatonis mihi paraf. Rudeus sibi quod nequam despares. Agat enim abiectio ac cubinaria quod in se est virtus saluus erit. hoc autem ut inquit beatus Thoma in quarto dist. xvij. q. ii. de iustificatione impiorum sic dices. In voluntate est apud propinquum deo per affectum et desiderium et ad gratiam ordinari per remotorem impedimenti. quod quodcumque impedimenti est predictum. et id per displicientiam predicti et affectuum ad deum se quod ad gratiam preparat. et quoniam hec duo quod est efficaciter facit deum facere quod in se est et gratiam recipit. Hec ille. Uter quodcumque ad propositum de confessionis precepta loquendo ut quod est efficaciter hoc soleat. Ut doctor subtilis in quarto diligentiam fore necessariam. Continet enim hoc preceptum sum eundem ut si arte omni mortalitate quod habet memoria. et hoc promissa inquisitione diligentem sum possibiliter fragilitatem humane. Intelligo inquit quamquam inquisitionem

XXXV.

posset aliq̄s apponere circa aliō multū arduū. qd̄ sibi multū eēt cor
di tātā debet apponere circa oia mortalia reducenda ad memorā. et
illa reducta ɔfiteri. hec ille. Posse ḡ suo sic expleto et si mille et mil-
le tradiderit obliuioni mortalia. nihilomin⁹ indubie tucus in statu
salutis erit. Etēt Ultra posse viri nō vult deus vlla requiri. put in
hac materia Tho. de argētina in q̄rto allegat. Nullo ḡ mō desperet
qr̄ dñs q̄ nō vult mortē p̄tōris mult⁹ est ad ignoscēdū. Elsa. lv. Et
sibi. ut inq̄t Alber. in q̄rto Dis. xx. quasi nihil est multa p̄tā relaxare
et equē multa ut pauca. hec ille

Dr. cū de ɔcubit⁹ seu fornicatiōis peccati grauitate. et ideo ḡ
sepe in vera ɔtritōe deficiūt p̄tātes fornicatiōez p̄uū eē p̄ctm An sc̄z
poss̄ ostēdi ex multiplici. lege fornicatiōem simplicē p̄ctm eē morta
le. Rñdef simpl̄ q̄ sic. tā ex lege nature ḡ diuia et humana Pri
mo pbaf ex lege nature. et h̄ ex pte p̄ximi. Sc̄do ex pte dei. Pri
ma rō q̄ sumif ex. b. Tho. in summa ɔtra ḡt̄iles. lib. iiij. et sedā sc̄de
q. cliiij. et p̄ elidē. et Richar. Durādū. Petru te pa. et alios in quarto
dist. xcixij. Et est talis. Dis act⁹ ɔtra p̄ceptū charitatis nō p̄portio
natus suo fini repugnat lege nature. et est p̄ctm mortale. fornicatio
aut̄ est h̄mōi. ergo est p̄ctm mortale. Maior p̄z. qr̄ p̄uatio rebiri ordi
nis in actu voluntario culpā inducit. et qr̄ ɔtra charitatez in qua est
aīe vita. ideo culpā inducit mortale. Minor p̄z. qr̄ fornicatio vel
fit ad delectatiōem. vel ordinat̄ ad plem. si fiat ad delectatiōem tunc
nō ordinat̄ ad debitū finē. cū actus nō sit ppter delectatiōem. s̄z dele
ctatio ppter actū. s̄m est p̄hm. x. ethicoz. Opatōis bone delectatio
bona. et male mala. ergo ut etiā insert Durādū. ex bonitate et malis
cia operatōis est bonitas vel malitia delectatiōis. et nō ecōuerso. que
rere ergo actū ppter delectatiōem. cū delectatio nō sit debit⁹ finis ei⁹
fit abusus rei. et p̄ sequēs peccat. Un̄ dicūt medici put dt̄ beatus.
Tho. in sc̄do scripto. dist. xxxvij. q̄ natura in opatōne generatiōis
delectatiōem posuit. ne aīalis salute sua ɔtentia salutē sp̄ci negligeret
que p̄ actū generatiōis sit. Un̄ delectatio ppter generatiōem est. hec
ibi. et nō ecōuerso. Ad hoc bīm Tho. vide p̄ma secūde. q. iiiij. et q̄r
to scripto. distin. xl ix. Si vero sc̄do fornicatio fit et ordinatur ad
prolem. nihilominus ut sic nō proportionatur fini. inconuenienter
em̄ in hūc finē ip̄a fornicatio ordinat̄. Rō qr̄ tollit bonū prolis et de
bitū ordinē parentis ad prolē. vnde non p̄portionatur fini qui est
prolis generatio et eius educatio. quē finē natura ex ɔcubit⁹ intē
dit. Istud declarat̄. dt̄ em̄ Aug⁹. ix. sup Genes. Bonū prolis est ut
amāter suscipiat̄. benigne nutriaſ. et religioſe educetur. hoc aut̄ bono

S i.

Foliū

caret ples extra matrimonii genita p acubitu fornicarii. qd manu festu est. qz fornicarii no sunt astricti alioq lege ad manedū cū acubina. s̄ pnt ad placitū separari. imo debet separari. z ppter periculū vt palea iuxta ignē. z ppter scandalū alioz amouedū. Si aut separātur seq̄ tur deſtitutio plis Mater em ad predicta bns plis sola no ſufficit. s̄ etiā z magis patris cura ad tēp no paruū regric in q es et rō plectior z virtus poterior ad castigadū paſſionū imper. qbus corrupit estimatio prudētie in iuuenibz. Igē cū vag⁹ acubieſt in notabile pjudicium plis. z ideo ptra naturā no qdē generis. s̄ spēi. i. ptra rōne naturale. ḡ est pctm mortale. q Un̄ etiā Pe. de tharētasia in .iiij. dis. xxiiij. sic infert. cū copula idiusibil est de iure naturali. ḡ ei⁹ op̄oſitū. fz̄ copula diuisibil est ptra ius naturale. z ḡ mortale pctm. hec ille. vñ qz nata ē ſeq̄ mala educatio plis. ex h̄ qz parētes no ſuſti ad totā vitā putat̄ matrimonii noiaſ. iō eſt in naturale. cū etiā in aialibz quoz ſet⁹ vtroqz parēte indiget ad magnū tēp⁹ natu‐ra puidereſt ſocietate indiuisibile vſqz ad mortē. vt p̄ in turenibz.

Lōfirmat̄ pdicta rō pncipal a signo ex Bonauē. in. iiij. dis. xxxiiij. qz rō recta dicitat q no eſt pena iusta niſi ppter culpa. s̄ fm̄ leges ſili⁹ p acubitu generat⁹ puitur. eſt em̄ fm̄ leges vitupabilis. nec p̄e ſuccedere patri. ḡ ſeq̄ tur q pcessit culpa. z cū non fuerit in eo culpa post generatoem. ſeq̄ tur q fuerit culpa in generando. hec ille

Contra. Hanc rōne ſi arguas. ſtingere p̄t q qz cū mulie‐re aueniat cū qua no eſt matrimoniali pñici⁹ p̄ pter bonū plis. z q plē amāter ſuſcipiat benigne nutriat tc̄. Aut co‐tingere p̄t q mulier ſuis diuinitū potēſt ut ſola nutriat ſeu ſp̄lem. quare ſeq̄ tur. q in tali caſu no auincit ad min⁹ p fornicatoem pñmiti pctm mortale. Rñdef fm̄. b. tho. q caſus pdict⁹ p accns ē iam naturalis rectitudi in hūanis actibz no eſt fm̄ ea q p accns co‐tingut ſeu in individuali. s̄ fm̄ ea q tota ſpēm ſequuntur. hec ille

Si replicas. ḡ p accns fornicatio exculari p̄t in tali caſu q no ſie mortale. Dōm negādo pñiam. fornicatio em p ſe eſt ac̄ inordi‐nat⁹. ḡ ſp̄ eſt ac̄ talis in quo cūq caſu qd natū eſt inde ſeq̄ maluz plis. Sicut a ſili pollutio extraordinaria de ſe ſp̄ eſt mortal culpa. qz nata eſt no facere plē. qz ſi p accns ſtingere poſſz ut ex ea ſeq‐etur ples. nihilomin⁹ manet mortale pctm. De hoc vide exēplū de ſili a q ſcepit patre dormiēte tc̄. vt narrat btūs tho. qdlibeto ſexto. ar. p. et Pe. de pa. vbi ſupra. Brā cul⁹ exēpli habes quo z qz liter ſit poſſi‐bile bono p accidēs malū p ſe ſiūgi. put in caſu que replica rāgit pcedit ſtingi. Nec obſtat ſile de ſcupiſſetia gnile. fm̄ em. b. tho. ſe‐cūda ſcēde vbi ſupra. qz no ſolū hec malicia ſeu inordinatio in ſouū

XXXV.

catone est ex inordinatōe occupacētie. sicut gula. s̄ est ex ḡne actus
q̄ ex uno actu p̄t vñ hō generari. t̄ ideo inordinatio cubit⁹ q̄ ip̄e
dit bonū plis nasciture ex genere act⁹ est mortale peccātum. t̄ nō p̄t in ali⁹
quo casu a mortali pctō sicut gula excusari. Dicit etiā Durād⁹ vbi
sup̄. q̄ sumptio cybi q̄z̄tū ē de se nō est i alteri⁹ p̄iudiciū q̄ sumēris s̄
cubit⁹ est in p̄iudiciū plis. Et nihilomin⁹ si cybo q̄ ordinat ad sa-
lute corporis sciēter sumere in detrimentū sanitatis cēt pctū mortale.
sicut fornicatio q̄ est in detrimentū plis. hec ille. ¶ Si replicas. si p̄
se fornicatio est mortale ex genere act⁹. t̄ sic sp̄ tūc cubitus in ma-
trimonio etiā ell̄ mortale. cū ibidē idē sit gen⁹ actus t̄ eadē inordi-
natio Dōm vt dicit doctores in q̄rto. dis. xxii. q̄ coitus h̄mōi in
matrimonio excusat. cura⁹ seu p̄seruat p̄ ip̄m matrimoniu⁹ a morta-
li pctō. tanq̄ morbo q̄ medicina seu remedio cura⁹ t̄ quo q̄s a mor-
bo p̄seruat. Nō tñ p̄ matrimoniu⁹ q̄s cura⁹ a mortali pctō qđ iā ex-
tat. sicut alia sacramēta curant. sed a mortali pctō quod als esset nisi
matrimoniu⁹ interueniret. Et pro tanto p̄stat remediū. q̄ actus de
se inordinatus ordinat p̄ diuinū statutū. vi dī vbi supra Bonauē.
Un̄ q̄z̄is cubitus matrimonij t̄ fornicatiōis sunt eiusdez sp̄ei q̄
rum ad sp̄em nature. differunt tñ in specie moris. t̄ hoc in matrimo-
nio s̄m doctores t̄ Bonauē. in quarto sit per tria bona sibi p̄iūcta
que sunt fides qđ est bonū in genere honesti. vt q̄ quis suā t̄ nō ali-
q̄m cognoscat. Scđm bonū est proles qđ est bonū in genere utilis
offerētis. p̄fert enī multiplicatio prolis ad sp̄ei p̄seruatōem. Tertiū
est sacramentū in genere delectabilis. quia tāta est ibi vñio ut relin-
quat hō patrē t̄ matrē vt sint duo in cruce vna rē. Et hec in disso-
lubilitatē p̄iūctōis christi t̄ ecclie. Hec itaq̄ tria bona s̄m b. Tho.
ibidē honestant ip̄m matrimoniu⁹. nō tanq̄ exteriora qđā. sunt enī
te rōne eius ita q̄ indiget eis tāq̄ ponentib⁹ in medio virtutis ip̄m
actū matrimonij. t̄ quasi causantib⁹ in ip̄m matrimonio honestatē
que ei s̄m se p̄petit. Un̄ hec tria se h̄nt in eo sicut circumstātie ad accū-
tutis nō quasi p̄incipiū elicitū qđ facit ip̄a virtus. s̄ ut p̄ncipit
formalē ex q̄b⁹ h̄z matrimoniu⁹ qđ virtutis actus esse possit. Inordi-
natio aut̄ in fornicatiōe sp̄ manet. t̄ quodāmodo filē. lic̄z nō om̄iq̄
q̄z possit assignari de negotiātōe que s̄m se p̄siderata quādā turpi-
tudinē habet. vt h̄z b. Tho. scđa scđe. q. lxxvii. ar. iiiij. p̄ circūstātias
tñ reddit⁹ virtuosa q̄ sit actus virtutis rē. ita in p̄posito. Si di-
cas in fornicatiōe etiā p̄nt hec tria bona assignari. sc̄z p̄petuitas fidei
generatio prolis. t̄ sacramentū Respondet Augustin⁹ de ancho-
ra in de ecclastica potestate. q. liij. ar. iiij. q̄ perpetuitas fidei nō sal-
vatur in cubitu. eo q̄ de p̄seculu⁹ vtriusq̄ p̄t diuidi. Unde etiam dī

S 4.

Folio

Albertus in quarto. dist. xxvi. qz fides nō est nisi ad suā. ideo nō est
ibī fides. s̄ inter eos est bene stabilita turpitudo. Nec plis bonū. cū
nō sit ad plē affectus matrimonialis. rex sequēti sequitur qz multo/
min⁹ est ibi bonū sacramēti. hec ille Aug⁹. Et vltcri⁹ considerādū
fm. b. Tho. vbi supra. in quarto. qz quis in actu matrimonij in qz lo
lum quo ad actū ⁊ nō quo ad habiū ad tēpus rō dānū put in dor
niendo p̄tingit incurrit. ⁊ turpitudo occupiscentie sequat. talis tñ
turpitudo nō est turpitudo culpe. s̄ pene ex pctō originali puenies
vt scz vires ⁊ mēbra corporis rōni nō obdiant. meruit em̄ rō deo rebels
s̄ habere carnē suā rebelle. vt p̄z p̄ Augu. xiiij. de ci. dei. Et fm hoc est
et iā ibi erubescētia sicut de quolibet defectu hō naturalē erubescit. ita
qz p̄ hec nō arguit accuale pctm̄ in matrimonio. s̄ plenarie p̄ pdi/
cta bona a pctō excusat. ¶ Insup si arguas extranea. Fornicatio
si p̄ se est mortale fm suā naturā. tūc sp̄ eff̄z mortale. ⁊ p̄ p̄ns nō pos
sit fieri disp̄satio etiā a deo. cui⁹ oppōstū in legim⁹ factū Dz̄ee. p.

Rñdef. vt d̄t. b. Tho. in q̄rto. qz fornicatio de se nō ordinatur
ad finē debitū. qz est plis generatio ⁊ educatio. ideo est p̄tra legē na
ture accedere ad mulierē nō diūctā sibi matrimonialis. sicut ois ac
cio nō p̄portionata suo fini p̄tra legez nature est. Et ideo nullo tpe
fm se h̄ licitū suit. nec p̄ disp̄sationem. p̄tra em̄ p̄cepta leḡ na
ture est talis occubit⁹. hec ille. Dicit notāter (fm se) sec⁹ em̄ p̄ acc̄ns.

Un̄ notādū fm Alber. in de bono. circa materiā de iusticia ⁊ iure
q. v. vbi d̄t iter cetera. furtū. homicidiū. forniciatio sub h̄mōi nō ibo
nūqz fieri bñ p̄nt in q̄zū diūcta suis finib⁹ scz malis p̄ q̄s illa pctā
definiūt. ppter in cām alicui⁹ mysterij fcandi vel ostēdēdi tē⁹ dis/
pensauit in actu separato a tali malo fine. diūgēdo cū bono fini. qz
actus eoz sunt sepabiles a talib⁹ finib⁹ malis. Et qzui hoc solū rō/
ne ab hoīefiat. ⁊ actu non sit possibile ab ea. a deo in sunt sepabiles
actu ⁊ diūgibiles finib⁹ bonis. vt p̄z de p̄cepto obediētie Abrae. Ibi
em̄ nō habuit locum disp̄satio ex pte finis. scz qz ex libidine ire vel
vindicte aliqz̄ innocētē occidere. qz p̄trariū inscruit deus in natura
fm qz d̄t Daniel. Innocētē ⁊ iustū. ne interficias. s̄ disp̄sauit teus
circa actu cū diūctōe ad alii finē. qz est p̄batio obediētie vt posteris
daret exēplū. ⁊ etiā figura fuit tē. Siliter de occubitu Dz̄ee. qz occu
bere in libidine sp̄ fuit ⁊ erit mortale pctm̄. sed vt mysteriū de abiecti
one iudeor̄ ⁊ vocatōe gentiū impleret. poterat fieri a deo p̄ dispensa
tionē tē. hec Alber. Nec hec disp̄satio ē p̄tra ius nature. s̄ sup̄ cū
recta rō dicitat in opposito deo ē obediēdū. vt d̄t Bonavē. vbi sup̄.
Idē b. tho. sc̄dā sc̄de vbi supra declarat. sicut nō est p̄tra naturaz qd̄
fit miraculoſe p̄tute diuina. qzuis sit p̄tra cōem̄ cursuz nature. Ita.

XXXVII.

nec qđ facit hō ex voluntate dei tāqđ pma regula obediēs ei⁹ pcepto
atra rōnē rectā. q̄uis videat atra om̄inē ordinē rōnis. vt de Abra
am ⁊ suo filio patuit. Sic ḡ Dze nō peccauit fornicādo. nec talis
fornicatio prie fornicatio dici debuit. Concludit ḡ p̄ fornicatio
prie fm se ⁊ sua sp̄m sp̄ d̄ mortale pctm. ⁊ inqz̄m h̄mōi sc̄z p̄iun
cta malo fini etiā a deo desup vi licite fiat neq̄ fieri dispensatio. atra
em̄ semetipm deus disp̄saret. vt vbi supra d̄ Albertus

Secūda Rō pncipal' qua pbaſ questuz. sc̄z q̄ p̄cubitū
īpe p̄cubinari fornicādo iniuriaſ. ⁊ eā nota Richar. vbi supra sub
his ſbis. In nullo caſu p̄ fieri nude vel abſ q̄ corrup̄ōe debiti or
dinis ad teū ipa fornicatio. nā talis fieri p̄cubit̄ sp̄ ē cū nō sua q̄zū
ad talē vſum. ⁊ ideo sp̄ corrup̄it debiti ordinē ad dñm rei. Et quia
mulier nō est ſuñpi. ſz dei. ideo vir ſe carnal' copulās cū muliere nō
ſua q̄zū ad talē vſum debitū ordinē ad teū corrup̄it. De⁹ aut̄ nō p̄
facere q̄ act̄ corrup̄p̄s debitū ordinē ad ipm ſine mortali pctō fieri
poſſz. hec ille. Iſtā rōnē etiā clare ponit Aug⁹. de anchora vbi su
pra. sub his ſbis dicens fm Augu. in libro de decem chordis. Sim
plex fornicatio eſt atra legē nature. q̄r atra illud pceptū legis natu
re. Qd̄ tibi nō viſ fieri alteri ne facias. qđ qđē pceptū ibidē ait Au
gustin⁹ extēdit ſe ad dilectōem dei ⁊ dilectōem p̄imi. Cū em̄ hō nō
d̄z facere p̄imo qđ ſibi nolleſ fieri. multo magis nō d̄z facere deo
qđ ſibi nolleſ fieri. aliter ait Aug⁹. charior eſz homini p̄imus q̄
de⁹. Sz ideo adulteriū eſt mortale. q̄r facie p̄imo qđ ſibi fieri nol
let. nolleſ em̄ ſuā vxorē ab alio corrup̄i. Ergo eodē mō fornicatio
ſimpler eſt mortale pctm. q̄r facit hō deo qđ ſibi fieri. nā cor
rup̄it ⁊ deturpat domū ⁊ tēplū dei. ⁊ em̄ domū ⁊ tēplū ſuū nolleſ ab
alio corrup̄i aut deturpari. hec ibi.

Contra Hāc pncipalē rōnem. ſi dicas arguēdo vt qdam
Ego ſum liber ⁊ p̄cubina mea etiā. ⁊ ſibi plac̄z cō
cubit̄ noſter ⁊ mihi. ḡ cū nemini videor facere iniuriā nō pecco
Rūdef vt patuit. ⁊ etiā doctoſ ſc̄tūs Vincentius d̄ in ſermone ſc̄tē
Agnetis ⁊ alibi. q̄ talis adhuc dño ſuo. deo ſc̄z iuriā facit. Sicut
aſſlū p̄z a rege q̄ plures h̄z filias. ſi miles aliq̄s regis peccaret cū aliq̄
illarū. q̄uis filie tali placeat ſicut ⁊ militi. nihilominus talis miles
dño ſuo facit adhuc p̄ditōez ⁊ iniuriā. ſecus ſuā ſibi filia in ux
rem ūc. Idē argumētu quo dāmō arguit ⁊ ſoluit Bonauentura
in q̄re. diſt. xxxij. dices. Qn̄ arguiſ. mulier nō eſt iugata ⁊ libera
h̄z potestatē ſuī corporis. ſed q̄ h̄z ūc p̄ illā dare cui vult. ḡ q̄ acq̄rit li
S iiij.

Foliū

iste accipit et nulli facit iniuria. Rñdet q̄ facit sibi iniuria talis p̄ eo q̄ se reordinado in corp̄ suū peccat. Nā et vir facit sibi iniuriaz. Q̄uis ip̄a velit. q̄ ut frenetica vult malū suū. vt si vellet q̄ se occideret vel ea abuteref ḡtra naturā. q̄s auderet hoc dicere nō eē malum hec ille. ¶ Ad idē rñdet b. Tho. ibidē. q̄ interest qualr q̄s re sua vta tur. sc̄ si nihil inconuenies sequaz. talis alit facit etiā iniuria pli p̄ creande. ad cui⁹ bonū nō sufficiēter (vt supra patuit) talis piuncio ḡcubit⁹ ordinat⁹. ¶ Sed qđ si iam stupēdo miroris vñ. venit q̄ na tura inclinat ad hūc ḡcubitū fornicariū si est ḡtra naturaz et rōnem.

Rñdet p̄ Richar. vbi supra. q̄ qd talē ḡcubitū fornicariū est in clinatio ppter corruptōez nature. ppter em̄ phicosas naturas. ho mines hnt inclinatōes innaturales s̄m p̄hm. viij. ethi. ca. viij. Unū si natura humana in sua integritate remāliz nūq̄ ad ḡcubitū cōcu binariū seu fornicariū inclinasset. hec ille

¶ Scđo lege humana p̄baꝝ quesitū. q̄ fornicatio seu ḡcubit⁹ sit mortale. Primo p̄ cle. ad nostrū. de hereti. vbi p̄ septimo articulo dānak q̄ dices ḡcubitū seu fornicatōem simplicē nō esse mortale pec catū. est hereticus Et ad hoc videat ibi Joan. an. Uniterū b. Tho. d̄t qđlibero. iij. q. v. ar. ii. q̄ hereticus iudicaretur quicq̄ diceret q̄ fornicatio simplex nō sit mortale p̄ctū. est em̄ ḡtra p̄ceptū. Nō me chaberis. vt sancti exponūt. hec ille. Etia p̄z. xxxv. q. iiiij. c. Meretri ces vbi habet q̄ noīe mechie in hoc p̄cepto nō mechaberis. om̄nis il licitus ḡcubitus atq̄ illoꝝ m̄broꝝ nō legitim⁹ v̄lus intelligi debet Et. xxij. q. p. p̄dicandū. d̄t q̄ p̄ fornicatōe sicut p̄ periurio et homici dio est imponenda septēnis penitēcia. qđ nō fieret nisi mortale esset Et p̄z idem. xxv. dīlin. c. vñ. S. alias. vbi ex intentione Augustini enumerat p̄mo mortalia. postea venialia. primo homicidiū forni cationē adulteriū r̄c. Et subdit si q̄s de his nō penituerit nō erit sal uis quasi per ignem. sed ip̄m eterna flamma cruciabit.

¶ Tertio lege diuina probat p̄mo ex veteri testamēto. Et hoc per precepta dei. vt patz Exod. xx. et Deutero. v. vbi inter p̄cepta diuina vñū ḡtinetur. sc̄ non mechaberis. qđ p̄ceptum decretū p̄tractās sumptū ex verbis Isidori d̄t. Nō mechaberis. id est nec quisq̄ pre ter matrimonii federa alijs feminis admisceat ad libidine explen dam. vt p̄z. xxxv. q. v. Nō mechaberis. Et b̄tū Aug⁹. hoc verbum p̄tractans d̄t sic. Si furtū noīe bene intelligitur. om̄nis illicite v̄sur patio rei alienē. Nō em̄ rapinā admisit q̄ furturn p̄hibuit. Sz utiq̄ apte totū intelligi voluit. Quicq̄ illicite retū p̄tmi auſertur. p̄fesa co noīe mechie om̄nis illicitus ḡcubit⁹ atq̄ illoꝝ membroꝝ nō le gitatus v̄lus p̄hibitus d̄t intelligi. hec ille. Etiam dicit Deutero.

XXXVIII

grū. Nō erit meretrīx de filiis īrael. neq; fornicator de filiis īrael.
Sug quo verbo dīt būs Augustinus in libro q̄stionū supra p̄cta/
reū. Ecce ibi manifeste phibuit fornicari & viros & feminas. etiaz
cum nō alienis iugib; peccatum esse demonstrans misceri nō cō/
iugib; suis quando & meretrices esse & ad meretrices accedere pro/
hibet. quarum publice venalis est turpitudo. Hec ille. Unde Ec/
clesiastici decimonono dicitur. Patredo & vermes hereditabunt for/
nicatorem. & tolleretur de numero anima illius. ¶ Nec valeret si di/
cas. ⌈trarium habetur in veteri testamento de Abraam q̄ cognovit
ancillam. & tamē non sibi imputatur in p̄fisi. Respondet Au/
gustinus de Eincho. vbi supra q̄ Abraā nō fuit fornicatus cū ancil/
la sua. q̄ ut scribitur Genes. xvij. ancilla fuit sibi vxor & p̄ uxore assi/
gnata. nō em̄ dicere Abraam habuisse duas uxores si ancilla nō fu/
isset sibi matrimonialr copulata. Nec iterum valet qđ in veteri
testamento Genes p̄mo ponitur v̄liter. Crescite & multiplicamini.
Hoc em̄ dictū est post formatōem Eue & institutōem matrimonij.
Et si ante dictū ē. fuit hoc ppter sex diez & tñnuatōem. nō ppter p̄cep/
ti executōem. Nec ibi. ¶ Scđo auctoritate noui testamenti. pba/
tur. vt p̄t p̄ ad Coz. vi. vbi aplus dī. I' lollite errare. neq; fornicato/
res. neq; idolis serviētes. neq; adulteri regnū dei possidebūt. Idem
ad Galat. v. et etiā ad Ephe. v. vbi dī Aplus. q̄ fornicarij regnū ce/
loꝝ nō d̄sequent nec regnū christi seu dei possidebūt. Et ad Roma.
p̄ dī q̄ digni sunt morte sc̄ eterna. q̄ pene nō inferunt nisi p̄ morta/
li p̄ctō. Igit̄ cludēdo ut dī būs Tho. scđa scđe vbi supra. Absq;
omi dubio tenendū est q̄ fornicatio ē mortale p̄ctū. Nec vt dī Da/
randus & Petrus de pa. post eū vbi supra. vñq; aliq; senserūt opposi/
tum nisi hoīes corrupte. vite & reprobi ⌈tra fidem. Hec ille. sicut sile/
dī de aīa Albertus in. ij. distin. xix. postq; rōne oñdit aīam fore imor/
talem. nō est inq; dubitandū quin aīa sit imortalis. nec est q̄ dubi/
tat nisi diligens vitam pecudum. Nec ille.

Dubitaf Hic ppter nō ullos p̄sertim scubinarios par/
uispendentes hoc p̄ctū fornicatiōnis simplicis
et iō raro desup rite ⌈terunt & ⌈fitent. An fornicatio simplex seu cō/
cubit? si graui? mortale p̄ctū q̄ mortale q̄dūq; ⌈tra hoīis exterio/
ra bona. reputa q̄fūtū. detractio. rapina &c. Rñdet̄ simpl̄ & ab/
solute loquēdo q̄ sic. Istud p̄t p̄ br. Tho. 2° 2^e. q. clivij. ar. in. Et rō.
q̄ ut ip̄e dī in p̄ma scđe. q. lxxij. ar. iij. de p̄paratōe p̄ctōꝝ. q̄ p̄ncipa/
lis. & p̄ma dīna q̄sl̄ d̄sequēs sp̄cm attendit penes obiecta p̄ctōꝝ et q̄
bus ip̄a p̄ctā sumūt sp̄cm. Sz sic est q̄ obiectū & materia circa quā in

S. iiiij

Foliū

fornicatōe h̄z maiore grauitatē et inordinatōem q̄ in p̄dictis pctis extat. q̄ seq̄tur p̄positu. Istud p̄t̄ manifeste p̄ eūdē b̄t̄i Tho. in de malo. materia seu. q. iij. vbi sic dī. Inter pctā q̄ sunt in p̄ximū rāto aliqua alijs sunt grauiora q̄nto maiori bono. p̄ximi opponunt. maxi mū aut bonū. p̄ximi est vita hoīs cui o pponit pctm homicidij qđ tollit actualē vitā hoīs et pctm luxurie. qđ o pponit vite hoīs in po centia. q̄ ē inordinatio qđā circa actū generatois hūane nature. vñ inter oīa pctā q̄ sunt in p̄ximū graui⁹ ē pctm homicidij s̄m genus. Et scđm locū tenet adulteriū. fornicatio et h̄moī. tertiu. furtū et rapi na et oīra exteriora bona. Hecbe. Tho. Ecce q̄ p̄ fornicatōem tollit maius bonū q̄ p̄dicta. iō q̄ntūcūq̄ simplex p̄dictis graui⁹ pctm simpl̄r iudicat. ex q̄ scđm locum tenet post homicidij. qđ etiam be. Tho. in summa oīra gēt̄iles de pctō molliciei marie assertit ēē vez. q̄ Scđo dī loquēdo p̄ accīs et ex circūstācia de grauitate pcti. nō in simpl̄r sic fornicatio p̄t̄ ēē minoris culpe q̄ p̄dicta. vt solet auctor̄as Gregorij ad hoc allegari. Un qñ dī q̄ spūalia pctā. vt sunt oīa p̄ter gutā et luxuriā q̄ tñ carnalia dicunt. sunt maioris culpe q̄ car nalia. nō intelligit h̄ vez simpl̄r s̄m be. Tho. p̄ma scđe. q. lxxij. ar. v. ita q̄ qđlibet pctm spūale sit maioris culpe q̄libet carnali. s̄z soluz vez ē oīderata hac sola dñna spūalitatis et carnalitatis q̄ sic carna le minoris culpe ē et hoc v̄l ex p̄te incitamenti. q̄r vehemētū ip̄missū h̄z. Aut q̄ minus h̄z te auerſione q̄ spūale qđ ad spirituꝝ p̄inat. aut q̄ sit in corpus p̄priū. spūale aut sit in deū et p̄ximū tc. vt ibidē be. Tho. declarat. Un p̄dicta iā etiā affirmant vera p̄ Petz de Tha rentasia dicentē vbi supra. q̄uis fornicatio sit minus pctm q̄ ad in citamentū. ē tñ alia cā q̄ magis aggrauat. q̄ ē oīra bonū cōe. sc̄z de bite geratōis et educatōis filioꝝ tc. Hec et alia ibi. Et q̄a vt di ctiū ē iudiciū de pctis absolute loquēdo deter dari s̄m genus. et ideo simpl̄r loquēdo seq̄tur ex p̄dictis q̄ fornicarius etiā simplex totiēs q̄tiens fornicatō plus vna fornicatōe peccat q̄ si vna vice decē milia florenꝝ furtovꝝ et rapinā caperet. aut caſtrū incēdio deuastaret etiā p̄ciosissimū aut pbissimū hoīem p̄ nephanchissima diffamaret et sic de alijs s̄m gen⁹ peccati. Obmutescat q̄ lubrici ac lubricā eoꝝ lin guam refrenent q̄ cachinnādo pctm h̄ grauissimū parvipendunt ex vesania interdū dicētes. si insanū aut pctm est; fornicari medici nec litterati attentarent. Uere vere talii (p̄ceptum hoc domini ita blasphemantū) extrema gaudij. vt Proverbioꝝ. xiiij. scibitur luct⁹ oē cupabit. Lessent igitur et iudicia dei formident et ex his peccatū fornicatōis etiā q̄ntūcūq̄ simplicia. nō de minimis mortalib⁹ sed maiorib⁹ certissime sciānt.

XXXIE

¶ Exclamatio vniuersalis otra oculinarios ut re
sponsari. Et nonnulla eorum argumenta solvuntur.

Orgis locubinalium oecus. leges nature et generis purifica-
tores Explicemini. redite ad cor. vestra pene
late horrida picula. vestra pene late damna. Dia est bona
meritoria et fructifera vobis aut sunt infructuosa et mor-
tua. Aut mortifera noua mortalia adducentia pene pertingit circa sa-
cramenta ut declaratum est super ocluse quae hec oino in statu vero oculi
binatus sub pena damnationis eterne sunt omittenda et non continenda. Huc
ut dictum est quae sunt mortua. utputa ieiunia vera ordoes vere. elemosyne
et ceteras virtutes opera. caret enim in vobis humore vite charitatis. scilicet et generis.
Unum quod in hunc dano solo statu non absorbitur ac summa. Unicetum sim-
gula vera permanens aut deuastans. Proprietas ipsalia varia picula vita
da considerandum. ut de unicetum. Nec sedis ista dicta bona de genere bonorum.
quaevis vobis mortua sunt. non sunt a vobis penitus omittenda. sed continenda.
imo augmentanda. Valem est inquit ad oia alia bona propter ad gloriam
eternam. Concorditer dicunt beatoe Tho. Alb. in quarto. quaevis mortua. va-
lent enim adhuc ad disponendum generis. Ad bona ipsalia habenda et ad assue-
factioem in bonis. Premitio in vita eterne sunt caritatis. Odamnus la-
metabile quod oim spiritu opera principalis suo frustrant sine. O vita porci-
na nullam veram admittentes potuisse. iam prouobilissimam dei imagine insig-
nitam. tam miserabiliter deturpans. Quid enim ut inquit Valerius. damnis est
luxuria. quae spiritus atterit et sempererna gloria in infamia spiritus animi
et corporis vires extinguuntur. O fatua contumacio pro revelana et feti-
da. abominabili et momentera tot annullare bona et amittere eter-
na. Reuera predicit oibus non peccat liquet. proposito spiriti verissima quod dixit
pro physico. uno inconvenienti dato alia multa sequuntur. Tollat ergo
vnde hic inconveniens. utputa ipsa locubina. Et taliis. semina fax sata-
ne fetes rosa dulce venenum prebens sub mellis dulcedine pocula fellis.

Abiuncta inquit ratione loge. ut causa peccati tollatur et ei suggestioni adi-
tus precludatur. alio flamma recandescet quod non nulla fuit.

De MIII Obiectores quidam seu argumenta locubinarios ponunt:
quod una principalis et cois crudeliter patitur super in principio
in fine tertie locubinationis. Arguit adhuc alij presertim iuuenes locubi-
narij. Difficile est inquit iuuenem abstinentem ab actu carnis. Unum continen-
tia ut allegat Bonaventura in. iiiij. dist. xxvij. a lea. Hieronymo in
eis per martyrio operata. Ista dicitur nisi non oecum possumus esse martyres.
ergo videtur licet habere locubinas. Rendet ibidem per eundem Bonaventuram
Reuera iuuenem abstinentem difficillimum est. quod si igne abscondit ut de pro-
uerbio. vix in sinu quoque per eum ferre ut ei vestimenta non ardeant. Diffi-

Foliū

esse est extinguiere ignē īmittēdo ligna. sed faciliū ē superfundendo aquā. Si enim vis p̄tinere necesse habes mulieres effugere et carnē mācerare si iuuenis es. hec ille. Et circa idē subdit. Qd̄ si feceris et p̄tinētiā amare ceperis fiet ubi nō solū nō difficile. imo p̄ oīa facile. lex noua onus leue ē. et h̄ rōe charitatis q̄ cetera mādata facit facilia. q̄ q̄ caret difficulter p̄ onus portare. Nec ibi. Q̄ Quib⁹ s̄nīa doctoris sc̄i p̄sonat. q̄ in de p̄fectōe christiane religionis notat triplex ip̄edimentū castitatis. Primiū ip̄edimentū. delicie corporis. Sc̄dm. cogitatiōes verneris. Tertiū ē aspec⁹ colloq⁹ et frequēs querlatio mulier. Contra q̄ in eodē libro et tertio ethicoz ponit septulex remedii. Primiū māceratio carnis. Sc̄dm. p̄tēplatio diuinorū et oratio. Tertiū. studiū scripturaz. Quartū. cogitatio sc̄tā. Quintū. exercitiū p̄tra oīum. Sextū. labor et angustia. Septimū. solitudo. Q̄ Insup etiā poete ḡtēles p̄cipue fugā et oīi vitatōem summa declarat remedia. Dicit enim Quid⁹. Ocia si tollas perire cupidinis arcus. Lōtempteq⁹ iacent et sine luce faces. Et idē. Querit Egistus q̄re sit factus adulteri. In p̄mptu causa ē desidiosus erat. Et idē de fuga inq̄t. Ip̄e bñ poteris luxus fugare furorē. Si fugaris potior potio nulla dās. Et ali⁹. Si venerē fugare velis loca. tpa vita. illā loc⁹ et tps pabula p̄bet ei. De hac fuga dicit Apls p̄ ad Corinthios. vij. Fugite fornicatiōem. vbi Ambrosi⁹ dicit. cū alijs nēpe vitis p̄t expectari p̄fici⁹. hāc fugite ne approximēis. q̄ nō p̄t aliter meli⁹ vinci. In cui⁹ exēplū Ioseph fugiēs palliū in manu mulieris reliqt Benet. xxxix. et saluabat aīa eius. Et reuera hec fedā maledicta luxuria q̄ sīm Ambro. in de fuga seculi ut furiosa dīna exagitat vītē et incēdit merito qdē christia nō diligēter extat fugiēda. Cū et tulli⁹ ille gentilis in de officijs illō notatu dignū desup dicat. Si considerare inq̄t volum⁹ q̄ sit natura homis excellētia et dignitas intelligemus q̄ sit turpe defluere luxuria et delicate ac molliter viuere. Bz̄ honestum parce. p̄tinehct. seuere ac sobrie. hec ille.

Argumentū Aliud. Murmurātes arguitū dicētes impossibile ē nobiscum hec attētari. amoris em̄ glucino vinculati neqm⁹ a n̄ris amātissimis cōubinis separari. multi in h̄mōi materia multa p̄scribit si p̄ experientiā nobiscū catenati essent vtiq̄z calamū suspēderē. Rndetur. q̄ tales blasphemātes pessime errant. Est em̄ p̄ceptū diuinū vt p̄stat nō fornicari et pericula fornicatiōis vitare. q̄re remedij his adhibitis vītē q̄ possibile extat. Un̄ dī. Matthei. x. Jugum meū suave ē et onus meū leue. quō gleue si ec̄t ī possibile. et p̄me Ioānis. iiiij. Nec ē charitas dei vi mādata eius custodiamus et mādata grātia ei⁹ nō sunt.

El.

Quare Hierony. dt. Maledictus q̄ dī deum p̄cepisse impossibile. etem s̄m p̄m tertio ethico z. Sumus dñi oīm nostrāz operationū a p̄ncipio vslqz ad finem. Dicere ḡ oppositū z dñi p̄cipere impossible. blasphemia eēt z pctū grādissimū. Signū aut̄ possibilitatis hui⁹ in Scubinarijs ptz. Nā ab actu luxurie facit cessare verecūdia de viſiſione paucor̄ hoīm. z etiā si grandis pena pecuniaria aut man⁹ muſtilatio. aut decapitatiōis pena eis imineret nisi Scubinas abiicerent utiqz eas abiicerent. vt ptz de his q̄ fugiūt ppter h̄mōi ad loca ubi nō est mulier. Hec z h̄mōi Joānes nider doctor theologie in suo p̄ceptorio sexto p̄cepto declarat. Quicqz ergo talis fueris imputa p̄prie malicie z corruptiōi. Et qz difficultas est vincere vehementiā huius passionis. Ideo dī Iſidorus in de ſummo bono. q̄ magis p̄ carnis luxuriā humānū genū ſubdiſ diabolo q̄ p̄ aliquid aliud Uln Albert⁹ accorditer dī ſup Apocalyp. viſionē tertia.ca. ix. q̄ fornicatiō ibidē ponit in ſingulari. pnt dī nomē ſpēi q̄ oīlo dūerit per hoc innuēt plures perire p̄ fornicatiōem q̄ p̄ cetera p̄ciā zc. Quare etiā doctor ſctūs Uincētius in ſermonē exalteatōe ſctē crucis dt. Lreditur q̄ maior p̄s dānnator̄ erit ex p̄ctō luxurie. Ideo dī optet cauere z refrenate corpus p̄ abſūnētias mortificātōe inclinatiōes. cauēdo ab occaſionib⁹ z orare. qz als vt dī Bernhardus. maius miraculū eſſet p̄tinere q̄ moriūos lufcitare. hec ille.

Argumentū Finaliter aliud. qdā Scubinarij ceterz volētes eē p̄fectiores arguit z dicunt de cetero nō peccabo cū Scubina mea. abūcere tñ eā nō audeo nec vo lo. iret nāqz ad lupanar. aut alijs innūeris periculis imergereſ. Reſpondet doctor Uincēti⁹ in qdā ſermonē. Illo ſtante q̄ Scubina tua lupanar intraret tu te ſaluares z ipa ſola dānareſ. z nō ambo. id optet eam expellere z abūcere vt ſcādalizati de mala veſtra vita edifi cens. hec ille. q̄ Itē ſtante q̄ Scubina tua q̄ plus eſt ſeipam vellet interimere cultello vel in aqua aut quouis alio mō. quēadmodū qdā ſatuelle dū audiūt de eaz abieciōe ſingereſ ſolēt. preſertim dum pue ris plurib⁹ angariant. attamē h̄mōi interemptio z homicidii tibi pmittendū eſſet z de p̄cepto diuino pmittere deberes anq̄ eam tecū teneres. q̄ Immo eſto p̄ ipoſſible ſy totus mūdus periret z oēs homines dānareſ ſi dimiſeris Scubinā adhuc de p̄cepto tenenis ſub pena eterne dānatōnis ipam abūcere z dimittere. tēpm pre ceteris ſalutādo Ordō nāqz charitatis ſim be. Tho. ſcđa ſcđe. q. xlviij. ſub p̄cepto cadit ſicut z ipa charitas z hoc expoſtulat ut p̄priā ſalutem alijs q̄būſcūq̄ pſterre debas. Dicit eſt Lanon dīſt. xiiij. q̄ ait. q̄ nō

Folii

sunt a nobis aliq̄ cōmittēda delicta ne alij grauiora cōmittat sūm illis
Ap̄li ad Roma. iij. nō sunt faciēda mala vt eueniāt bona. ¶ Abij-
ciāt glāq̄us infernal̄ plan̄ irritamētiaꝝ miserijs ne in breui ḡtingat
audiri sūnia cūctis formidāda ꝑ horribil̄ Spocalipſ. xviii. Tātu da-
te ei tormentū ꝑ lucū q̄dum glificat̄ fuerit in delicijs. ¶ Tantū
ad p̄n̄ de cōcubinarioꝝ periculis sub correctōe ꝑ iudicio meliꝝ senti-
entiuꝝ de quo dominus Iesuſ in eternū sit benedictus.

O Kēlens materia Pro salutifero dire-
ctorio cōcubinarioꝝ in
hocbreue cōpendiū p̄mit̄ corrogata. est p̄ diuersos illu-
minatissimos viros. Primū tñ p̄ sacre theologie ꝑ veri-
usq; iuris p̄fessores ꝑ doctores in vtrōq; foro cōsultissimos. exterio-
ri oculo visa ꝑ interiori reuisa. in nullo tñ calūniata. s̄ maḡ diuinis
scripturiꝝ ac sacris canonib; in oībo cōformis iudicata. Iz nouū vide-
atur p̄tendere portentū ob tā horrendi sceleris frequētatiōem ꝑ n̄ra
tempestate simulata p̄missionem.

¶ Sequunt̄ q̄dā statuta cōtra sacerdotes cōcubina-
rios p̄dict̄ sona ꝑ ex libro statutoꝝ p̄uincialiū ac
synodaliū ecclie Coloniensis transumpta.

¶ Statutū Lōrardi de hoestede archiep̄i Coloniensis q̄nq̄gesimi
¶ Lū manifestos cohabitatores seu cōcubinarioꝝ cēleam̄ nō solū
qui in suis domib; tenēt cōcubinas. verū etiā oēs generalē eos q̄ muli-
eres focariās extra domos suas tenētes suis manifeste p̄curāt sum-
ptib; ꝑ sustētant. de his at mulierib; ita p̄cipim̄ q̄ si infra emunitatē
qd̄ absit fuerint compte manētes v̄l p̄ p̄e emunitatē decani ecclieꝝ p̄
excoicatōnis sūiam ipas ad recessum cōpellat t̄c. Quia ho p̄dicei co-
habitatores clerici patrimoniuꝝ Iesu christi in usus malos. cū suis
peccādo focarijs expēderūt. eos p̄inde teneri ad satisfaciēndū ecclie
cuiꝝ bonis talie in suis cōcupiscētys ꝑ pcti illecebrib; sunt abusiꝝ decerni-
mus. ꝑ satisfactōis modū nob̄ reseruam̄. sūm canonicas sanctiōes

¶ Statutū Sifridi de westerburch Archiepisco-
pi Coloniensis q̄nquagesimisecūdi

¶ Ex cōilio bone memorie Lōrardi archiep̄is copi predecessoris n̄ri
innouādo statuimus vt sacerdotes manifesti cohabitatores cōcub-
inas a se de domib; ꝑ parrochij suis infra decē dies post publicatio-
nem p̄sentiuꝝ oīno remoueāt ꝑ repellāt. Alioq;n excoicatōnis sūiam
quā ppter h̄ in eos ferim̄ in his scriptis se nouerint incurrūsse.
Mulieres aut̄ si post ipos decē dies regte fuerint in parrochij hoz